UDK 378-057.177:34(497.11)"1945/1946"

CERIF: H250, H260

DOI: 10.5937/AnaliPFB2002169P

Dr Dragan Pantić*

KO JE BIO PRVI DEKAN PRAVNOG FAKULTETA U BEOGRADU POSLE DRUGOG SVETSKOG RATA

Istorija Pravnog fakulteta u Beogradu u burnom periodu neposredno nakon završetka Drugog svetskog rata nije do sada detaljnije proučavana. Autor je u radu delimično osvetlio taj period pokušavajući da razreši dilemu ko je bio prvi dekan Pravnog fakulteta u Beogradu nakon oslobođenja. Prema podacima iz fakultetskih hronika, to je bio prof. dr Jovan Đorđević. Međutim, u relevantnoj arhivskoj građi nalazimo drugačije podatke, prema kojima je prvi izabrani dekan Pravnog fakulteta u Beogradu nakon završetka Drugog svetskog rata bio prof. dr Milan Bartoš.

Ključne reči: *Pravni fakultet u Beogradu. – Dekan. – Drugi svetski rat. – Milan Bartoš. – Jovan Đorđević.*

1. UVOD

Pravni fakultet u Beogradu je ugledna visokoškolska ustanova koja zaslužuje da njena istorija bude detaljno proučena. Najveći doprinos u istraživanju istorije Pravnog fakulteta u Beogradu pripada bivšem profesoru i dekanu Ljubici Kandić, koja je rezultate do kojih je došla objavila u vrednim monografijama pod naslovom *Istorija Pravnog fakulteta u Beogradu.* Istraživanja su objavljena u tri knjige koje je izdao Zavod za udžbenika i nastavna sredstva u Beogradu. Prvu knjigu prof. Kandić je napisala zajedno sa bivšom profesorkom tog fakulteta Jelenom Danilović i ona je obuhvatila period 1808–1905. godine (Kandić, Danilović 1997). U drugoj knjizi objavljenoj u dva toma, obrađen je period 1905–1941.

* Advokat u Velikom Gradištu, *dr.pantic68@gmail.com*.

godine (Kandić 2002). Treća knjiga se bavila sudbinom Pravnog fakulteta u Beogradu u ratnom periodu 1941–1945. godine (Kandić 2005).

Za razliku od ranijih perioda koji su iscrpnije proučavani, istorija Pravnog fakulteta u Beogradu u prvim godinama nakon Drugog svetskog rata nije detaljnije istraživana. Taj period je ozbiljnije obrađivan samo u jednoj monografiji koja se bavi sudbinom beogradskog i subotičkog Pravnog fakulteta u ratnom periodu i prvim mesecima nakon oslobođenja (Simić 1996, 121–140) i jednom članku u kojem se obrađuje period neposredno nakon završetka Drugog svetskog rata i prikazuju brojne teškoće sa kojima se Fakultet suočavao u nastojanju da stvori uslove za početak prve posleratne školske godine (Pantić 2015, 154–173).

Jedna od dilema iz tog perioda jeste ko je bio prvi dekan Pravnog fakulteta u Beogradu nakon Drugog svetskog rata. Odgovor na to pitanje naizgled ne bi trebalo da predstavlja posebnu teškoću. U publikaciji koju je fakultet objavio povodom jubileja sto pedeset godina od početka rada navodi se da je dekan 1945, 1945/46. godine bio prof. Jovan Đorđević (Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu 1991, 85). I u sledećoj jubilarnoj publikaciji fakulteta povodom sto šezdeset pet godina od početka rada Fakulteta navodi se da je dekan 1945/46. godine bio prof. Jovan Đorđević (Jovanović, ur. 2006, 72). Najistaknutiji istraživač i hroničar istorije Pravnog fakulteta u Beogradu prof. Ljubica Kandić u svom životnom delu *Istorija Pravnog fakulteta u Beogradu* zabeležila je podatak da je profesor Jovan Đorđević bio prvi vršilac dužnosti dekana Pravnog fakulteta po oslobođenju, a zatim prvi izabrani dekan 1945. godine (Kandić 2005, 274). Na mermernoj ploči u holu ispred Dekanata Fakulteta na kojoj su upisana imena svih dosadašnjih dekana sa godinama u kojima su obavljali tu funkciju, nalazi se podatak da je dekan 1945/46. godine bio prof. Jovan Đorđević.

Međutim, proučavajući arhivsku građu o Pravnom fakultetu u Beogradu koja se odnosi na prve godine nakon oslobođenja, došli smo do nekih drugačijih saznanja, koja mogu staviti pod sumnju podatak da je to tačno.

2. OBNOVA RADA PRAVNOG FAKULTETA U BEOGRADU NEPOSREDNO POSLE OSLOBOĐENJA

Već prvih dana nakon oslobođenja Beograda otpočelo se sa pripremama za obnovu rada Univerziteta. Glavni narodnooslobodilački odbor Srbije doneo je odluku 1. novembra 1944. godine kojom je ustanovljena Komisija za obnovu Univerziteta koja je imala zadatak da sagleda postojeće stanje na Univerzitetu, da vodi njegove poslove i da preduzima sve

mere za njegovu obnovu.[1] Istog dana Glavni narodnooslobodilački odbor Srbije je doneo odluku kojom je suspendovao sa dužnosti sve dotadašnje univerzitetske vlasti: rektora, prorektora, administrativnog direktora, sve dekane, prodekane i članove univerzitetskih upravnih tela. Prijem tog akta svojeručnim potpisom potvrdio je dotadašnji dekan Pravnog fakulteta dr Relja Popović 3. novembra 1944. godine.[2]

U rad obnovljenog Univerziteta aktivno su bili uključeni nastavnici Pravnog fakulteta. Komisija je odlukom od 8. novembra 1944. godine za administrativne poslove u Rektoratu odredila profesore Pravnog fakulteta u Beogradu dr Nikolu Stjepanovića, koji je imao nadležnost da vodi opšte poslove Sekretarijata i administracije Univerziteta, i dr Borislava Blagojevića, koji je bio zadužen za poslove univerzitetskih zadužbina, fondova i dobara.[3] Komisija je na sednici od 13. decembra 1944. godine odlučila da dužnost sekretara Univerziteta vrši dr Milivoje Marković, docent Pravnog fakulteta.[4]

Na osnovu odluke Glavnog narodnooslobodilačkog odbora Srbije od 1. novembra 1944. godine Komisija za univerzitetske poslove je na svojoj sednici od 3. novembra 1944. godine odredila dr Jovana Đorđevića, da vodi sve poslove koji spadaju u delokrug dekana tog fakulteta.[5] Kao vršilac dužnosti dekana, morao je da rešava brojne probleme. Zgrada je u većoj meri bila ruinirana tokom boravka nemačke i oslobodilačke vojske. Nastavni kadar je bio uskraćen za mnoga značajna imena jer su neki profesori streljani za vreme rata od okupatora (Đorđe Tasić i Mihajlo Ilić), a druge je nakon oslobođenja nova vlast uklonila sa fakulteta neki su streljani (Ilija Pržić), a drugi odstranjeni kao nepodobni (Toma Živanović, Aleksandar Solovjev, Božidar S. Marković, Tihomir Vasiljević, Adam Lazarević itd.) Velikim trudom i zalaganjem prof. Jovana Đorđevića zadržan je veći deo prostorija u fakultetskoj zgradi, a nastavni kadar je konsolidovan od preostalih nastavnika Pravnog fakulteta u Beogradu i Pravnog fakulteta u Subotici, koji je nakon oslobođenja ukinut, pa je preostale nastavnike preuzeo Pravni fakultet u Beogradu.

[1] Komisiju su sačinjavali: dr Siniša Stanković, dr Borislav Stevanović, dr Vaso Čubrilović, dr Sreten Šljivić, dr Baja Bajić, dr Jevrem Nedeljković, dr Jovan Đorđević, dr Stevan Đelineo, dr Petar Kolendić, dr Aleksandar Leko i dr Mladen Josipović. Arhiv Srbije, Fond G–200, Rektorat Beogradskog univerziteta, Komisija za obnovu, fascikla I, br. 905/45.

[2] Arhiv Srbije, Fond G–205, Pravni fakultet, Opšta arhiva, godina 1944–45, fascikla XIX

[3] *Ibid*., odluka dostavljena Pravnom fakultetu u Beogradu dopisom Komisije pod brojem 8. od 9. novembra 1944. godine.

[4] *Ibid*., odluka dostavljena Pravnom fakultetu u Beogradu dopisom Komisije pod brojem 208 od 14. decembra 1944. godine.

[5] *Ibid*., br. 686/44 odluka dostavljena Pravnom fakultetu u Beogradu dopisom Komisije za univerzitetske poslove pod oznakom „službeno“ od 4. novembra 1944. godine.

3. IZBOR PRVOG DEKANA PRAVNOG FAKULTETA U BEOGRADU POSLE DRUGOG SVETSKOG RATA

Već krajem avgusta 1945. godine stvoreni su uslovi da se pristupi izboru stalnih rukovodstava na Univerzitetu i fakultetima, kako bi se što bolje pripremio početak prve školske godine nakon oslobođenja. Na osnovu Uredbe o univerzitetskim vlastima i osoblju Univerziteta u Beogradu, Komisija za obnovu Univerziteta organizovala je izbor rektora, prorektora i dekana svih fakulteta za školsku 1945/46. godinu. Izbor je obavljen na skupu univerzitetskih profesora i docenata 28. avgusta 1945. godine. Prvi izabrani dekan Pravnog fakulteta u Beogradu nakon oslobođenja bio je prof. Milan Bartoš. Tri dana kasnije, Ministarstvo prosvete Srbije potvrdilo je izbor prof. Bartoša za dekana.[6] Istim aktom je dotadašnji vršilac dužnosti dekana prof. Jovan Đorđević izabran za prodekana za školsku 1945/46. godinu.

Prof. Milan Bartoš je obavljao dužnost dekana sve do 10. oktobra 1946. godine kada je na fakultetskom savetu za dekana za sledeću školsku godinu izabran prof. dr Miodrag Aćimović. Tu odluku je 12. oktobra 1946. godine potvrdilo Ministarstvo prosvete Narodne Republike Srbije.[7]

Ime dekana Milana Bartoša ne spominje se u fakultetskim analima verovatno zbog toga što je pretežni deo školske 1945/46. godine bio odsutan sa fakulteta. Profesor Milan Bartoš se u periodu nakon oslobođenja zemlje i povratka iz zarobljeništva odmah javio na dužnost na Pravnom fakultetu.[8] Međutim, kao eksperta za međunarodno pravo nova vlast ga je angažovala na državničkim poslovima u inostranstvu, tako da je prodekan prof. Jovan Đorđević veći deo te školske godine obavljao poslove dekana. Profesora Bartoša je u izvođenju nastave na predmetu međunarodno privatno pravo zamenjivao prof. Borislav Blagojević, koji je te školske godine predavao više predmeta (rimsko pravo, nasledno pravo, međunarodno privatno pravo, radno pravo).

4. DELATNOST PROF. MILANA BARTOŠA NA FUNKCIJI DEKANA PRAVNOG FAKULTETA U BEOGRADU

Nakon izbora za dekana u vreme dok je još bio u zemlji, prof. Bartoš je bio aktivno uključen u rad Fakulteta. Naročito je zapažena

[6] Arhiv Srbije, Fond Rektorat Beogradskog univeriziteta, Komisija za obnovu univeriziteta, fascikla razno, br. 2696/45.

[7] *Ibid*., br. 4182/46.

[8] Prof. Milan Bartoš se iz zarobljeništva vratio 15. aprila 1945. godine, a na redovnu dužnost na Pravnom fakultetu u Beogradu se javio 16. aprila 1945. godine (Simić, 140).

njegova aktivnost na poslovima dekana u danima pred svečano otvaranje Fakulteta, 3. novembra 1945. godine, nakon čega je otpočela nastava.[9] U tom smislu su značajne bile sednice Saveta Pravnog fakulteta od 25. i 29. oktobra 1945. godine na kojima su donete sve značajnije odluke u vezi sa početkom rada fakulteta. Tim sednicama, na kojima su usvojeni nastavni planovi, rešavani kadrovski problemi, donete su odluke o početku rada fakulteta, organizaciji nastave i ispita i utvrđivanju rasporeda časova, rukovodio je prof. Bartoš kao dekan. U nekim odlukama donetim na sednicama Saveta fakulteta on je obaveštavao Rektorat Univerziteta i tražio instrukcije ili potvrdu odluka.

Tako je 26. oktobra 1945. godine uputio dopis Rektoratu u kome se navodi da se na sednici fakultetskog Saveta od 25. oktobra 1945. godine raspravljalo o nastavnicima Velizaru Mitroviću i Radomiru Živkoviću koje je izabralo Ministarstvo prosvete, a nisu se odazvali pozivu da se jave na Fakultet. U dopisu dekan Bartoš navodi da je prof. Mitrović bolestan i da se nalazi u Vrnjačkoj Banji, gde je njegovo stalno prebivalište, te da mu je uputio pismo u kome ga moli da se izjasni da li će se javiti na dužnost do početka nastave.[10]

Istog dana dekan Bartoš upućuje dopis Rektoratu Univerziteta u kome navodi da je Savet fakulteta primio znanju obaveštenje da je docent Radomir Živković određen za stalnog delegata pri Međunarodnoj komisiji za ratne zločine u Londonu i da će na toj dužnosti biti zauzet u toku celog zimskog semestra te moli Rektorat da od Predsedništva Savezne vlade – Personalno odeljenje pribavi izveštaj o tome čijom odlukom je on postavljen za stalnog delegata u Londonu i koliko će još ostati na toj dužnosti.[11]

Dekan Milan Bartoš je 30. oktobra 1945. godine uputio dopis Rektoratu Univerziteta u kome ih obaveštava da je fakultetski Savet na sednici od prethodnog dana na predlog dr Mihaila Konstantinovića i dr Milana Bartoša, jednoglasno izabrao Dragomira Stojčevića, asistenta i doktoranda prava, za honorarnog nastavnika za predmet rimsko pravo i moli da se taj izbor potvrdi.[12]

Profesor Bartoš, kao dekan fakulteta, morao je da se stara i o smeštajnim problemima u zgradi fakulteta i da obezbedi dovoljno prostorija

[9] Svečana akademija kojom je obeležen početak rada fakulteta održana je 3. novembra 1945. godine u amfiteatru V uz prisustvo brojnih gostiju među kojima su bili predsednici svih sudova sa teritorije grada Beograda i predstavnici vojnih komandi. Štampa je obavestila javnost o početku rada fakulteta: *Politika* br. 12130 (1945, 5) i *Borba* br. 268 (1945, 3).

[10] Arhiv Srbije, Fond Rektorat Beogradskog univerziteta, Komisija za obnovu univerziteta, fascikla razno, br. 1002/45.

[11] *Ibid*., br. 1003/45.

[12] *Ibid*., br. 1040/45.

za nesmetano održavanje nastave. U toku rata mnoge fakultetske zgrade bile su oštećene i neupotrebljive, te je nakon oslobođenja većini fakulteta bilo teško da obezbede adekvatne prostorije za održavanje nastave. Zgrada Pravnog fakulteta je bila relativno nova, građena u modernističkom stilu i komforna za ono vreme.[13] Bez znatnijih spoljašnjih oštećenja dočekala je kraj rata.[14] Stoga je od Pravnog fakulteta zahtevano da ustupi deo svojih prostorija za potrebe drugih fakulteta.[15] U dopisu od 26. oktobra 1945. godine dekan prof. Bartoš obaveštava Rektorat da nisu u mogućnosti da udovolje zahtevima drugih fakulteta jer su već ustupili suterenske prostorije koje se sastoje od jednog amfiteatra, dve seminarske sobe i osam kabineta, u koje je useljen Fizički zavod i da su u mogućnosti da ustupe još samo dva seminara i pet kabineta na levom krilu prizemlja. Time bi na raspolaganju Pravnom fakultetu, osim amfiteatara i slušaonica za održavanje nastave na redovnim studijama, ostalo još sedam seminara za doktorski kurs i posebne tečajeve i 28 kabineta za nastavnike, od kojih bi pet moralo da se pretvori u seminare.[16]

Profesor Bartoš je u teško vreme posle oslobođenja pokazao preduzimljivost u rukovođenju fakultetom, svojstvenu savremenim menadžerima, sposobnost da obezbedi finansijska sredstva za potrebe fakulteta. Tako je omogućio da se neke od prostorija, koje nisu bile neophodne za održavanje nastave, izdaju uz nadoknadu, da bi prihod od naplaćene zakupnine koristio Fakultet. Petog novembra 1945. godine uputio je Rektoratu Univerziteta dopis u kome ih obaveštava da je Omladinsko fiskulturno društvo „Crvena zvezda“ – koristilo fakultetsku salu na ime čega im je naplaćena naknada koju u prilogu dostavljaju sa predlogom da se otvori posebna partija „Naknada za upotrebu sale na Pravnom

[13] Zgrada Pravnog fakulteta je sagrađena u periodu 1937–1940. godine, a otvorena je za studente u jesen 1940. godine

[14] Unutrašnjost prostorija i nameštaj bili su znatnije oštećeni. Nakon oslobođenja Beograda 20. oktobra 1944. godine u zgradu Fakuleta uselila se najpre sovjetska oslobodilačka vojska, koja je tu boravila do 5. novembra 1944, a zatim i jedinice Narodnooslobodilačke vojske, koje su zgradu koristile kao kasarnu. To je još više doprinelo da se pogorša ionako loše stanje prostorija koje su bile ruinirane i oštećene boravkom nemačke vojske u njima. O tome da je Narodnooslobodilačka vojska dodatno nanosila štetu zgradi i nameštaju govori i pismeni akt vršioca dužnosti dekana upućen Komisiji za obnovu Univerziteta u kome ih obaveštava da je zgrada u bednom stanju, da su oštećene instalacije centralnog grejanja i kanalizacije, da je nameštaj delom raznet, a vojnici oštećuju nameštaj i cepaju drva po podovima, usled čega je došlo do oštećenja podova u većini prostorija, a u nedostatku drva i uglja za ogrev koriste i sam preostali nameštaj. Arhiv Srbije, Fond G–205, fascikla XIX.

[15] Rektorat je svojim aktom br. 3542 od 24. oktobra 1945. godine tražio da se za potrebe Filozofskog fakulteta odnosno smeštaj Geografskog i Pedagoškog instituta i drugih delova tog fakulteta, ustupe desno krilo prvog sprata sa dva seminara, slušaonicom, amfiteatrom i svim kabinetima, i prostorije u prizemlju i to: slušaonica, dva kabineta i još dve prostorije pored slušaonice. Arhiv Srbije Fond G–205, fascikla XIX, br. 974/45.

[16] Arhiv Srbije, Fond G–205, fascikla XIX.

fakultetu“, gde bi se knjižila naplaćena zakupnina, kao i ona koja se bude ubuduće naplaćivala za korišćenje sale, a prikupljeni novac bi se iskoristio za održavanje sale i druge potrebe fakulteta.[17]

To je samo deo zabeleženih aktivnosti prof. Bartoša na poslovima dekana fakulteta, na osnovu čega se može zaključiti da on nije bio samo formalno izabran za dekana za školsku 1945/46 godinu, već da je tu dužnost obavljao savesno i predano kada je bio u zemlji.

5. SVEDOČANSTVA O IZBORU PROF. MILANA BARTOŠA NA FUNKCIJU DEKANA PRAVNOG FAKULTETA U BEOGRADU

Podatak da je prof. Bartoš bio dekan u prvoj školskoj godini nakon oslobođenja potvrđuju u svojim memoarskim zapisima i pojedini njegovi savremenici, tadašnji nastavnici Pravnog fakulteta u Beogradu, kao što je čuveni predratni pravnik i političar Dragoljub Jovanović, koji je nakon završetka rata nakratko bio vraćen na Pravni fakultet. Kao honorarni nastavnik dr Jovanović je izvodio nastavu iz predmeta politička ekonomija školske 1945/46. godine, nakon čega je bio politički progonjen od nove vlasti i odstranjen sa Univerziteta. On u svojim memoarskim zapisima navodi da je u leto 1946. godine, u vreme kada je stigao nalog da bude uklonjen sa Fakulteta dužnost dekana vršio Jovan Đorđević, pošto je dekan Milan Bartoš bio zauzet važnijim državnim poslovima (Jovanović 2008, 153) .

Zanimljivo je da je u enciklopedijskim izdanjima „*Ko je ko u Jugoslaviji*“ koji su predstavljali neku vrstu biografskih leksikona živih savremenika na različit način interpretiran deo biografije dr Milana Bartoša koji se odnosi na njegovu dužnost dekana. U izdanju iz 1957. godine navodi se da je 1945. godine Milan Bartoš bio dekan Pravnog fakulteta, a od 1946. godine honorarni redovni profesor (Janković, Milanović red. 1957, 45). Međutim, u izdanju iz 1970. godine, za koje je predgovor napisao upravo prof. Milan Bartoš, takav podatak nedostaje, a navodi se samo da je on posle rata bio profesor Pravnog fakulteta (Rajović, gl. red. 1970, 57). Srpska akademija nauka i umetnosti (SANU), čiji je bio redovni član, sekretar (1961–1965) i potpredsednik (1965–1971), objavila je u njegovoj biografiji podatak da je 1945. godine bio dekan Pravnog fakulteta u Beogradu (SANU, 2020).

[17] *Ibid*., br. 927/45.

6. ZAKLJUČAK

Iz dostupne arhivske građe koja se odnosi na delatnosti Pravnog fakulteta u Beogradu neposredno nakon završetka Drugog svetskog rata, nedvosmisleno proizilazi da je vršilac dužnosti dekana u periodu nakon oslobođenja, od 3. novembra 1944. do 28. avgusta 1945. godine bio prof. dr Jovan Đorđević. Njemu pripadaju najveće zasluge za rešavanje brojnih teškoća sa kojima se fakultet suočio u tim danima da bi se stvorili uslovi za obnovu rada fakulteta i početak nastave. Međutim, prvi izabrani dekan Pravnog fakulteta u Beogradu za školsku 1945/46. godinu bio je prof. dr Milan Bartoš, koji je na tu funkciju izabran 28. avgusta 1945. godine. Zbog državničkih poslova u inostranstvu veći deo te školske godine bio je odsutan sa fakulteta, pa je fakultetom upravljao prodekan Jovan Đorđević. Međutim, kada je bio u zemlji, prof. Bartoš je aktivno obavljao dužnost dekana fakulteta. Takva aktivnost je naročito zapažena na sednicama Saveta na kojima su donete sve značajnije odluke u vezi sa početkom rada fakulteta. Stoga smatramo da bi u fakultetske hronike trebalo upisati podatak da je vršilac dužnosti dekana 1944/45. godine u vreme priprema za početak rada fakulteta bio prof. dr Jovan Đorđević, a da je prvi izabrani dekan Pravnog fakulteta u Beogradu nakon Drugog svetskog rata za školsku 1945/46. godinu, bio prof. dr Milan Bartoš.

LITERATURA (REFERENCES)

Borba. 1945. Svečana akademija povodom otvaranja Pravnog fakulteta. 5. novembar 1945, br. 268.

Janković Slavko, Mihajlo Milanović, red. 1957. *Ko je ko u Jugoslaviji: biografski podaci o jugoslovenskim savremenicima*. Beograd: Sedma sila.

Jovanović, Dragoljub. 2008. *Medaljoni*, *knjiga IV*. Beograd: Službeni glasnik.

Jovanović, Miodrag, ur. *Sto šezdeset pet godina Pravnog fakulteta Univerziteta u Beogradu: 1841–2006*. Beograd: Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu.

Kandić, Ljubica, Jelena Danilović. 1997. *Istorija Pravnog fakulteta u Beogradu 1808–1905*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

Kandić, Ljubica. 2002. *Istorija Pravnog fakulteta u Beogradu 1905–1941*, *druga knjiga,* I–II tom. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

Kandić, Ljubica. 2005. *Istorija Pravnog fakulteta u Beogradu 1941–1945*, *treća knjiga*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

Pantić, Dragan D. 2/2015. Obnova rada Pravnog fakulteta u Beogradu neposredno posle završetka Drugog svetskog rata. *Anali Pravnog fakulteta u Beogradu* 63: 154–173.

Politika. 1945. Pravni fakultet je otpočeo rad. 4. novembar 1945, br. 12130

Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu. 1991. *Sto pedeset godina Pravnog fakulteta: 1841–1991*. Beograd: Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu.

Rajović, Radošin, gl. red. 1970. *Ko je ko u Jugoslaviji: jugoslovenski savremenici*.. Beograd: Hronometar.

Simić Miodrag. 1996. *Beogradski i subotički Pravni fakultet: 1941–1945.* Beograd: Publik pres.

Srpska akademija nauka i umetnosti. 2020. Milan Bartoš. *https://www.sanu.ac.rs/clan/milan-bartos/*, poslednji pristup 4. aprila 2020.

Dragan D. Pantić, PhD

Attorney at Law, Veliko Gradište, Serbia

WHO WAS THE FIRST DEAN OF THE FACULTY OF LAW IN BELGRADE AFTER THE SECOND WORLD WAR

Summary

In this work, the author has tried to determine who the first dean of the University of Belgrade Faculty of Law was, after the Second World War. According to official sources, the first dean was Prof. Jovan Djordjević. Studying the archival material we came to a different conclusion—that the first dean of the Faculty of Law in Belgrade after the Second World War was Prof. Milan Bartoš.

Key words: *University of Belgrade Faculty of Law. – Dean. – World War II. – Milan Bartoš. – Jovan Djordjević.*

Contribution history:
Received: 13. 4. 2020.
Accepted: 21. 5. 2020.